Dosarul nr. 4r-3138/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-23171127-02-4r-12072024 Judecător Renata POPESCU-BALTA

D E C I Z I E
în numele Legii

25 noiembrie 2024

mun.Chişinău

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CHIŞINĂU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Oxana ROBU
Judecători: Vitalie BUDECI și Vladislav SCHIBIN

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de avocatul Igor GHEORGHIȚA în interesele persoanei în privința căreia a fost pornită cauza contravențională ZORCOV Maxim împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-3805/2023 din 31 ianuarie 2024, în cauza contravențională intentată prin Procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 115762 din 27.11.2023 în privința lui **ZORCOV Maxim** în temeiul art. 233 alin.(1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond: din 30.11.2023 până la 31.01.2023;
în Curtea de Apel Chişinău: din 12.07.2024 până la 25.11.2024.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 30 noiembrie 2023 Direcția de Poliție mun. Chișinău a înaintat în instanța de judecată cauza contravențională intentată în privința lui ZORCOV Maxim învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) Codul contravențional.

La data de 27 noiembrie 2023 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 115762 în privința lui ZORCOV Maxim în baza art. 233 alin.(1) Cod contravențional. Conform procesului-verbal cu privire la contravenție, acesta la data de 27 noiembrie 2023, ora 02.48, pe str. *****mun. Chișinău, conducea mijlocul de transport de model „***** cu numărul de înmatriculare *****în stare de ebrietate alcoolică, care depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-3805/2023 din 31 ianuarie 2024,* a fost recunoscut vinovat ZORCOV Maxim de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) Cod contravențional și în baza acestei legi i-a fost stabilită o

pedeapsă sub formă de amendă în mărime 360 unități convenționale echivalent cu 18000(optsprezece mii) lei cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 (șase) luni.

S-a explicat lui ZORCOV Maxim că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din ziua aducerii la cunoștință a deciziei de sancționare. În acest caz se va considera că sancțiunea amenzii este executată integral.

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21 iunie 2024 a fost corectată eroarea materială din partea dispozitivă a Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-3825/2023 (4-2317112712-12-4-30112023) din 31 ianuarie 2023 în cadrul examinării cauzei contravenționale întocmite în privința lui ZORCOV Maxim în baza art. 233 alin.(1) Cod contravențional și a fost indicat corect alineatul la art. 233 Cod contravențional pentru care acesta a fost recunoscut vinovat și anume ”alin.(1)” în loc de ”alin.(2)” și a fost suplinit dispozitivul Hotărârii cu alinatul 3- prin care a fost inclus în termenul executării pedepsei complimentare privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport de 6 (șase) luni din data ridicării provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport în privința lui ZORCOV Maxim și anume din data de 01 decembrie 2022.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, avocatul Igor GHEORGHIȚA în interesele persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional ZORCOV Maxim a declarat recurs* în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-3805/2023 din 31 ianuarie 2023, prin care să fie dispus*,* rejudecarea cauzei în instanța de fond în alt complet de judecată.

În motivarea recursului apărarea a menționat că, Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 31.01.2024 este neîntemeiată, din considerentul că, instanța a dat doar o apreciere probelor prezentate la materialele cauzei contravenționale, şi nu a solicitat administrarea suplimentară a unor acte probatorii în cazul constatării lipsei acestora, circumstanțe care ar fi putut fi examinate şi verificate prin prisma argumentelor participanților la proces, ca ulterior să fie emisă o hotărâre motivată, clară şi conform prevederilor legale la caz.

A invocat că la ședința de judecată nu a fost prezent ZORCOV Maxim, care nu a fost citat de către instanța de judecată pentru a se prezenta la ședința de judecată. În legătură cu omisiunea instanței de judecată de a cita legal persoana în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, apărătorul lui ZORCOV Maxim a înaintat instanței de judecată obiecții în legătură cu încălcarea procedurii legale privind citarea lui ZORCOV Maxim, solicitând amânarea ședinței de judecată pentru un alt termen, în vederea asigurării procedurii legale de citare (fapt care rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată şi înregistrările audio ale ședinței de judecată din 31.01.2024*).*

Susține recurentul că în pofida faptului că atât procesul-verbal cu privire la contravenție din 27.11.2023, cât şi partea descriptivă a hotărârii judecătorești face referire la comiterea, de către ZORCOV Maxim a contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) din

Codul contravențional, instanța de judecată, prin hotărârea din 31 ianuarie 2024, l-a recunoscut vinovat pe ZORCOV Maxim de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(2) din Codul contravențional şi anume „ predarea cu bună știință a conducerii vehiculului către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante şi/sau de alte substanțe cu efecte similare, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Apreciază că instanța de judecată a examinat cauza contravențională în privința lui ZORCOV Maxim, cu încălcarea normelor art. 455 alin.(1) şi (3) din Codul contravențional, care permit instanței de judecată să examineze cauza contravențională în absența făptuitorului, doar în ipoteza citării legale a acestuia pentru ședința de judecată.

Suplimentar, consideră că instanța de judecată a admis încălcări sub forma divergențelor dintre conținutul părții descriptive a hotărârii şi a părții dispozitive, or nu este clar care este norma din Codul contravențional, pentru pretinsa încălcare a căreia, a fost sancționat Maxim ZORCOV.

Subliniază, că, cauza a fost judecată fără citarea legală a persoanei în privința căruia a fost întocmit procesul contravențional (art. 466 lit.c) din Codul contravențional, apreciază că omisiunea instanței de judecată de a cita pe ZORCOV Maxim la ședința de judecare a cauzei contravenționale în privința sa, cu privire la comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional reprezintă o încălcare normelor care reglementează procedura de desfășurare procesului contravențional, dar şi art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Mai reține recurentul că potrivit părții descriptive hotărârii recurate, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a-l recunoaște vinovat pe ZORCOV Maxim de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional**,** din următoarele considerente. Art. 233 alin. (1) Cod contravențional prevede, conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune.” Totodată, în motivarea soluției adoptat la 31 ianuarie 2024, instanța de judecată a a constatat cu certitudine că vinovăția lui ZORCOV Maxim în comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional a fost dovedită inclusiv prin probele cercetate în ședință de judecată, în același timp, potrivit dispozitivului hotărârii recurate, „Se recunoaște vinovat ZORCOV Maxim de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (2) Cod contravențional şi în baza acestei legi a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime 360 unități convenționale echivalent cu 18ooo(optsprezece mii) lei cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 (șase) luni.

Prin urmare, nu este clară soluția instanței de a-1 recunoaște pe ZORCOV Maxim vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(2) din Codul contravențional fără a motiva în vreun fel soluția adoptată, în contextul celor expuse, consideră imperativ necesară casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 31 ianuarie 2024, în temeiul căreia, ZORCOV Maxim a fost recunoscut vinovat de

comiterea contravenției prevăzute de ari. 233 alin.(2) din Codul contravențional și dispunerea rejudecării cauzei contravenționale în primă instanță.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art. 3 alin. (1) Cod de Procedură Penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

În conform art.471 alin.(1) alin.(1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin. (1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod Contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Igor GHEORGHIȚA în interesele persoanei în privința căreia a fost pornită cauza contravențională ZORCOV Maxim împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-3805/2023 din 31 ianuarie 2024*, *ca fiind nefondat, din considerentele ce succed.*

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod contravențional, *după* În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost

recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional..

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională. În temeiul prevederilor art. 10 Codul Contravențional al RM, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșita cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională. În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Cod Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

6. În fapt, reieșind din materialele cauzei Colegiul penal reține că conform procesului-verbal cu privire la contravenție, ZORCOV Maxim la data de 27 noiembrie 2023, ora 02.48, pe str. *****mun. Chișinău, conducea mijlocul de transport de model „***** cu numărul de înmatriculare *****în stare de ebrietate alcoolică, care depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege.

Faptele contravenientului ZORCOV Maxim au fost calificate de agentul constatator în baza art. 233 alin.(1) din Codul contravențional, *conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool*

ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune..

În legătură cu faptele date i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 115762 din 27 noiembrie 2023, prin care ZORCOV Maxim a fost învinuit pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) Codul Contravențional al RM.

La data de 30.11.2023, în conformitate cu art.395 alin.(1) pct.1 lit.c) din Codul contravențional agentul constatator din cadrul INSP al IGP, a înaintat materialul contravențional către Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), prin care a solicitat aplicarea sancțiunii contravenționale în privința lui ZORCOV Maxim pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 233 alin.(1) Cod Contravențional al RM, precum și a înaintat un demers prin care agentul constatator a solicitat ridicarea provizorie a permisului de conducere, aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model „***** a/f. *****cu n/î ***** și confiscarea acestuia.

Drept consecință, instanța de fond, concluzionând că agentul constatator a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 115762 din 27 noiembrie 2023 cu respectarea prevederilor art. 443, 425 Cod contravențional l-a recunoscut vinovat pe ZORCOV Maxim de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) Cod contravențional și în baza acestei legi i-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime 360 unități convenționale echivalent cu 18000 (optsprezece mii) lei cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 (șase) luni.

7. Astfel, Colegiul penal lecturând textul hotărârii recurate, în raport cu circumstanțele faptice stabilite mai sus și ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, menționează că, instanța de fond a dat o apreciere cumulului de probe și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Din analiza procesului - verbal cu privire la contravenție, instanța de recurs stabilește cu certitudine că, a fost întocmit în prezența făptuitorului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile şi obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional. Mai mult ca atât, acesta și-a recunoscut vina în săvârșirea contravenției imputate, neavând careva obiecții pe marginea acțiunilor agentului constatator, precum și nu a solicitat să fie asistat de apărător, fapt confirmat prin semnătura acestuia în toate rubricile necesare din procesul - verbal cu privire la contravenție (f.d. 3).

8. Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Iar, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și 445 din Codul contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit,

astfel la cazul dedus spre examinare au fost respectate prevederile art.443 alin.(1) lit.d), e) Cod contravențional, și anume, procesul-verbal cu privire la contravenție va include încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale, în urma studiului materialelor cauzei contravenționale, instanța de recurs ajunge la ferma convingere că, vinovăția lui ZORCOV Maxim în comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional a fost dovedită inclusiv prin probele cercetate în ședință de judecată și anume procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 115762, testul Drager, care a stabilit gradul de ebrietate de 0,28 mg/l din 27.11.2023 ora 02.48, proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 27.11.2023, proces-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 27.11.2023, fiind recunoscut de ZORCOV Maxim faptul conducerii mijlocului de transport, proces verbal de ridicare a obiectelor și documentelor și anume permisul de conducere pe numele lui ZORCOV Maxim, proces-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcare specială din 27.11.2023 a automobilului de model „***** cu numărul de înmatriculare *****.

Potrivit prevederilor art. 425 Cod Contravențional, (1) Probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită. (5) Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. (6) Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obținute: a) prin violenta, amenințări sau prin alte mijloace de constrângere; b) prin metode ce contravin prevederilor științifice; c) prin încălcarea esențială a drepturilor şi libertăților

constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător. (6^1) În cazul contravențiilor date în competenta organelor de control de stat al activității de întreprinzător şi cea a organelor Ministerului Afacerilor Interne nu se permite ridicarea de obiecte, documente, dispozitive de stocare a datelor dacă ridicarea acestora stopează activitatea economică a persoanei. În cazul dat se purcede la efectuarea de copii şi de înregistrări foto sau video de pe documente şi dispozitive de stocare a datelor, pot fi inspectate, măsurate sau prelevate mostre din acestea, care constituie mijloc material de probă. (6^2) Copiile se realizează cu ajutorul mijloacelor tehnice şi al procedurilor adecvate, de natură să asigure integritatea informațiilor conținute de acestea, şi de un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau, după caz, din afara acestora. (6^3) În cazul prevăzut la alin.(6^1), când este imposibilă efectuarea copiilor şi a înregistrărilor foto sau video de pe documente şi dispozitive de stocare a datelor ori posesorul acestora nu permite sau obstrucționează efectuarea acestor acțiuni, agentul constatator le ridică în scopul efectuării copiilor şi înregistrărilor foto sau video, stocării datelor, inspectării, măsurării sau prelevării de mostre, indicând în procesul-verbal întocmit elementele de individualizare a fiecărui obiect, document sau dispozitiv de stocare a datelor. Obiectele, documentele sau dispozitivele de stocare a datelor se restituie de către agentul constatator sau de autoritatea competentă de soluționarea cauzei contravenționale în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de 3 zile lucrătoare din momentul ridicării acestora. (7) Procesului contravențional, în partea ce ține de declarații, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Astfel, potrivit pct. 14 lit. a) din Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influenta preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Contravenția prevăzută la art.233 alin.(1) Cod contravențional prevede, *conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune.*

9. Cu referire la componența de contravenție prevăzută la art. 233 alin. (1) din Codul contravențional, instanța de recurs relevă că aceasta nu are nici obiect material, nici victimă, însă în ce privește latura obiectivă, ea este compusă din fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, cu condiția că fapta să nu constituie infracțiune și mijlocul de săvârșire a contravenției, și anume mijlocul de transport.

Conform pct. 3 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului R.M. nr. 296 din 6.04.2009 /Monitorul Oficial nr. 80-81/347 din

24.04.2009/, se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: a) în sânge – 0,3 g/l; b) în aerul expirat – 0,15 mg/l.

Condițiile privind determinarea stării de ebrietate alcoolică cu grad minim sunt reflectate în pct. 4 lit. a) al Regulamentului pre citat, potrivit căruia aceasta se atestă în cazul stabilirii concentrației de alcool de la 0,3g/l până la 0,5 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,3 mg/l în aerul expirat.

La caz, instanța de recurs atestă că, ZORCOV Maxim la data de 27 noiembrie 2023, ora 02.48, pe str. *****mun. Chișinău, conducea mijlocul de transport de model „***** cu numărul de înmatriculare *****în stare de ebrietate alcoolică, care depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui ZORCOV Maxim sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de recurs a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancționare şi a procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 115762 din 27.11.2023.

10. Sub aspectul legalității procesului verbal, Colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui ZORCOV Maxim în comiterea încălcării prevederilor art. 233 alin.(1) Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea

făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Respectiv, contrar celor invocate în recurs, vinovăția lui ZORCOV Maxim este probată pe deplin, inclusiv prin multitudinea înscrisurilor prezentate de agentul constatator în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție, și anume:

-*procesul verbal cu privire la contravenție* seria/nr. MAI06 115762 din 27.11.2023, întocmit în prezența făptuitorului care a recunoscut vina și careva obiecții nu a înaintat (f.d. 3);

- *rezultatul alcotestului ,,Drager alcotest 6820*" din data de 27.11.2023 ora 02:48 (f.d. 4);

- *informație* (f.d. 5);

-*demers privind aplicarea măsurii de siguranță* privind ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport pe cauza contravențională seria/nr MAI06 115762 (f.d. 6);

-*proces verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului* din 27.11.2023 (f.d. 7);

-*proces verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică din 27.11.2023* (f.d. 8);

-*ordonanță de ridicare* din 27.11.2023 (f.d. 9);

-*proces verbal de ridicare a obiectelor și documentelor* din 27.11.2023 (f.d. 10);

-*proces verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială* (f.d. 11);

Probele prezentate nu au fost contestate de către făptuitor, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanței nu au fost prezentate.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

Interpretând art. 425 alin.(2) în coroborare cu art. 442 alin.(1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 115762 din 27.11.2023 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

11. Prin urmare, toate aceste înscrisuri apreciate în cumul cu circumstanțele speței, dovedesc fără echivoc vinovăția lui ZORCOV Maxim în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) Cod contravențional, după indicii calificativi, *conducerea vehiculului în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune*, având în vedere că potrivit extrasului din testul DRAGER confirmă că în aerul expirat de cet. ZORCOV Maxim s-a depistat o concentrație de 3 alcool de 0,28 mg/l, ce, conform art. 134^{12} alin.(3) Cod penal, este stare de ebrietate alcoolică cu grad minim, precum și întemeiat a fost identificat ca persoana care se face vinovat de conducerea mijlocului de transport, aflându-se în stare de ebrietate.

Conform pct. pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, *Conducătorului de vehicul îi este interzis:*

a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Instanța de recurs reține că contravenția comisă de către cet. ZORCOV Maxim face parte din capitolul contravenții din domeniul circulației rutiere, care atentează la una din valorile fundamentale – securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate.

Ținând cont de faptul că cet. ZORCOV Maxim a neglijat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, precum și de faptul că securitatea traficului rutier prezintă un interes public major, iar asigurarea securității este o obligație pozitivă a statului, prin urmare unitatea de transport, ca participant la trafic, reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto având obligația de a respecta anumite reglementări impuse de autorități în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor sub influenta alcoolului, instanța consideră că agentul constatator corect a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 233 alin.(1) Cod contravențional al RM, or, cercetând declarațiile făptuitorului date în cadrul procesului contravențional la etapa prejudiciară, precum și, analizând în detaliu rezultatul alcotestului ,,Drager alcotest 6820” din data de 27.11.2023 ora 02:48, instanța de recurs constată cu certitudine vinovăția cet. ZORCOV Maxim în conducerea mijlocului de transport, în stare de ebrietate.

Prin justețea probelor, instanța de recurs consideră acțiunile lui ZORCOV Maxim corect calificate în baza art. 233 alin.(1) Cod contravențional, conform semnelor calificative de *conducerea vehiculului în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune.*

12. Nu pot fi reținute argumentele persoanei în privința căruia a fost pornită cauza contravențională ZORCOV Maxim precum că el nu a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate or din materialele cauzei acesta a semnat pentru rezultatul de 0,28 mg l concentrație de alcool, obiecții nu a avut, a refuzat testarea biologică fapt ce rezultă din recipisa în original semnată de ZORCOV Maxim (f.d.8 verso), or versiunea contravenientului Colegiul o apreciază ca fiind o tentativă de a exonerare de răspundere or, materialele cauzei denotă că concentrația de alcool depistată la ZORCOV Maxim era de 0,28 mg/l, rezultat asupra căruia ultimul nu a înaintat obiecții.

Subsidiar Colegiul reține că în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, instanța a concretizat dacă ZORCOV Maxim a contestat careva acte din cele întocmite de agentul constatator sau ar fi efectuat testarea probei de sânge, ZORCOV Maxim comunicând că nu a contestat actele, iar reieșind din recipisa în original semnată de ZORCOV Maxim (f.d.8) rezultă că ultimul refuză examinarea medicală în cadrul IMSP. În circumstanțele menționate, Colegiul penal reține că în acțiunile lui ZORCOV Maxim elementele constitutive ale contravenției prevăzute de alin.(1) al art.233 Cod contravențional - conducerea vehiculului în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune, vinovăția acestuia fiind dovedită integral.

Pe lângă acestea, Colegiul penal apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 115762 din 27.11.2023 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, care fiind coroborat cu probele acumulate, în ansamblu se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea cu vinovăție a contravenției imputate petiționarului, mai mult că agentul constatator a pus la baza învinuirii aduse nu doar procesul verbal cu privire la contravenție dar și a anexat un cumul de probe și anume procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 115762, testul Drager, care a stabilit gradul de ebrietate de o,28 mg/l din 27.11.2023 ora 02.48, proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 27.11.2023, proces-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 27.11.2023, fiind recunoscut de ZORCOV Maxim faptul conducerii mijlocului de transport, proces verbal de ridicare a obiectelor și documentelor și anume permisul de conducere pe numele lui ZORCOV Maxim, proces-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcare specială din 27.11.2023 a automobilului de model ,,***** cu numărul de înmatriculare *****.

Astfel, din probele administrate și reținute supra, instanța de judecată a stabilit cu certitudine că, la data de 27 noiembrie 2023, ora 02.48, pe str. *****mun. Chișinău, ZORCOV Maxim conducea mijlocul de transport de model ,,***** cu numărul de înmatriculare *****în stare de ebrietate alcoolică ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune. Faptul se confirmă prin rezultatul alcotestului ,,Drager alcotest 6820" din data de 27.11.2023 ora 02:48, potrivit căruia în aerul expirat de cet. ZORCOV Maxim s-a depistat o concentrație de alcool de 0,28 mg/l, ce, conform art. 134^{12} alin.(3) Cod Penal al RM, este stare de ebrietate alcoolică cu grad minim, încălcând astfel prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, acțiuni pasibile de răspundere contravențională conform prevederilor art. 233 alin.(1) Cod contravențional.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanța de judecată, încheierea procesului - verbal fiind temeinică. Sub acest aspect, Colegiul Penal conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar recurentului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actele contestate.

Suplimentar, având în vedere că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, Colegiul penal reține că, consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă. Deci, în situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează fără echivoc comiterea de către ZORCOV Maxim a acțiunilor ilicite

prevăzute la art. 233 alin.(1) din Codul contravențional, de către instanță nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

13. Referitor la sancțiunea aplicată de către instanța de judecată, Colegiul apreciază că aceasta a fost a fost administrată în limitele impuse de art. 30 alin.(2) a Codului contravențional și în limitele stabilite de art. 233 alin.(1) din Codul contravențional, în vigoare la momentul comiterii faptei, de altfel fiind stabilită în cuantumul limitei minime aplicabile la acel moment de 360 (trei sute șaizeci) unități convenționale, echivalentul a 18000(optsprezece mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 luni, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieșind din faptul că contravenientul ZORCOV Maxim s-a găsit vinovat de săvârșirea faptelor, astfel cum au fost descrise în procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 115762 din 27.11.2023. Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 Cod contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Prin urmare ținând cont de caracterul şi gradul de pericol social al contravenției săvârșite de contravenientul ZORCOV Maxim, de personalitatea lui, de vârsta şi starea familiară, de circumstanțele atenuante, de circumstanțele agravante nu au fost stabilite, luând în considerație totalitatea circumstanțelor comiterii contravenției Colegiul apreciază pedeapsa aplicată una echitabilă și proporțională acțiunilor contravenientului or această măsură de pedeapsă este echitabilă și proporțională pericolului social al contravenției și persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal și eficient își va atinge scopul de restabilire a echității sociale și prevenirea în săvârșirea de noi contravenții, atât din partea contravenientului, cât și a altor persoane.

Astfel instanța de judecată la aplicarea pedepsei a luat în considerație caracterul şi gradul prejudiciabil al contravențiilor săvârșite, de persoana vinovată, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, astfel pedeapsa contravențională fiind o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a contravenientului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit contravenții, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Mai mult decât atât pedeapsa contravențională are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea contravenientului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi contravenții atât din partea contravenientului, cât şi a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei contravenții i se aplică o pedeapsă echitabilă. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată tine cont de gravitatea contravenției săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din cuprinsul hotărârii, rezultă că instanța de fond a indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea contravenientului este posibilă doar prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 360 (trei sute șaizeci) unități convenționale, echivalentul a 18000(optsprezece mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 luni, cu calcularea termenului executării pedepsei complimentare

privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport de 6 (șase) luni din data ridicării provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport în privința lui ZORCOV Maxim și anume din data de 01 decembrie 2022, enumerând circumstanțele constatate: a ținut cont de gravitatea contravențiilor, săvârșită cu intenție, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat.

14. Astfel, stările de fapt, dar și circumstanțele în care a fost comisă contravenția incriminată lui ZORCOV Maxim, pun în vizorul Colegiului penal incorectitudinea micșorării pedepsei deoarece, contravenientul a comis cu intenție contravenția prevăzută de art.233 alin.(1) Cod contravențional, iar de către instanța de fond i-a fost stabilită pedeapsa sub formă amendă în conformitate cu prevederile art.34 Cod contravențional cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 luni, având în vedere că legiuitorul nu a lăsat pârghii instanței de judecată în vederea aplicarea/neaplicarea pedepsei complementare, din textul sancțiunii rezultând că pedeapsa complementară este obligatorie. deci careva temeiuri privind modificarea pedepsei stabilite contravenientului, de către Colegiul Penal nu au fost reținute.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recurentul nu a combătut probatoriul din dosar, respectiv dubii la capitolul vinovăției lui ZORCOV Maxim de comiterea faptei contravenționale, în condițiile în care au fost prezentate probe verosimile, concludente și pertinente, dar și administrate fără careva încălcări la etapa de colectare a acestora, care demonstrează clar și fără echivoc faptul comiterii acțiunii contravenției imputate, de către ZORCOV Maxim.

În contextul dat, Colegiul penal determină că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării lui ZORCOV Maxim. Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar făptuitorul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Prin urmare, Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată. În același context, relevante sunt dezideratele din Hotărârea Curții Constituționale nr.28 din 22.11.2018, §65, în care Curtea a reținut în jurisprudența sa că, sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces

echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

15. Cu referire la argumentele recurentului precum că hotărârea instanței de judecată este contradictorie având în vedere că potrivit procesului verbal cu privire la contravenție lui ZORCOV Maxim i se impută comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) Cod contravențional iar instanța de judecată în dispozitivul Hotărârii l-a recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(2) Cod contravențional, Colegiul le respinge ca fiind irelevante și neîntemeiate, or se atestă că prin Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21 iunie 2024 instanța de judecată a corectat eroarea admisă în diapozitivul Hotărârii nr. 4-3805/2023 din 31 ianuarie 2024 și anume fiind corectat alineatul. Deci Colegiul apreciază că instanța de judecată a admis o eroare mecanică care a fost corectată.

Totodată cu titlu de precizare instanța de recurs remarcă faptul că în textul hotărârii recurate, instanța de judecată a făcut o analiză probatoriului și a constatat vinovăția contravenientului stabilind prezența laturii obiective cât și subiective a contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) Cod contravențional. Astfel se atestă că hotărârea instanței de judecată nu este contradictorie, fiind constatate circumstanțele reale ale speței prin care instanța de judecată le-a dat o apreciere corespunzătoare. Deci omisiunea admisă de instanța de judecată în dispozitivul hotărârii nu reprezintă o eroare are să afecteze fondul cauzei, sau încadrarea juridică a acțiunilor contravenientului, dar reprezintă o eroare mecanica admisă în dispozitivul hotărârii și care aceasta a fost înlăturată în modul corespunzător.

16. Cu referire la alegațiile recurentului privind lipsa citării legale a contravenientului la ședința de judecată, Colegiul penal o respinge ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport factologic, or potrivit materialelor cauzei contravenționale se atestă că la data de 30.11.2023 cauza a fost repartizată judecătorului care prin încheierea instanței din 01.12.2023 s-a primit spre examinare cauza contravențională și s-a fixat ședința de judecată pentru data de 01.12.2024 cu participarea părților, fiind dispusă citarea agentului constatator și a contravenientului despre data, ora și locul examinării cauzei.

Mai mult, Colegiul reține că ZORCOV Maxim era în cunoștință despre cauza contravențională care se afla pe rolul instanței de judecată, având în vedere că la data de 12.12.2023 în proces a intervenit avocatul ales prin contract GHEORGHIȚA Igor, care a fost împuternicit prin mandatul seria MA nr. 1705477 să reprezinte interesele contravenientului.

Deci se reține că ulterior cauza contravențional a fost numită pentru examinare pentru data de 28.12.2023, iar ca urmare a cereri de amânare depuse de avocatul GHEORGHIȚA Igor ședința de judecată s-a amânată pentru data de 11.01.2024 cu citarea repetată a participanților la proces. Respectiv în continuare instanța de recurs reține că la data de 11.01.2024 când a avut loc examinarea cauzei contravenționale la

proces a participat avocatul GHEORGHIȚA Igor care a reprezentat interesele clientului său și anume a lui ZORCOV Maxim în ședința de judecată, ceea ce se atestă că instanța de judecată a depus diligența maximă referitor citarea legală a participanților la proces.

Așadar, nu pot fi reținute alegațiile recurentului privind necitarea sa, or, petentul cunoscând despre faptul întocmirii în privința sa a procesului-verbal cu privire la contravenție, care a fost întocmit în prezența sa, și care l-a semna, totodată, ultimul și-a angajat un avocat care să îi reprezinte interesele în instanța de judecată, cunoștea despre cauza contravențională pornită în privința sa, urma să se intereseze despre mersul procesului în continuare, or se constată că nu i s-a încălcat dreptul al un proces echitabil, cauza contravențională fiind examinată cu participarea apărătorului ales care i-a reprezentat interesele în fața instanței de judecată.

Mai mult, relevantă este și jurisprudența CEDO, în cauza Ponomaryov contra Ucrainei, unde Curtea a statuat că participantul la proces citat legal o dată, deja cunoaște despre faptul desfășurării în privința sa a unui proces judiciar și este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului în continuare și examinarea cauzei în lipsa acestuia nu v-a constitui o încălcare a art.6 CEDO. Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

Deci referire la argumentele recurentului privind lipsa citării legale a acestuia în ședința de judecată, Colegiul o apreciază că fiind o versiune de eschivare de la răspunderea contravențională a lui ZORCOV Maxim, or potrivit materialelor cauzei contravenționale se atest că instanța de judecată a depus diligență maximă în vederea asigurării prezenței lui ZORCOV Maxim în ședința de judecată, reținând în acest sens telefonograma precum și prezența apărătorului acestuia GHEORGHIȚA Igor la ședințele de judecată.

17. În continuare Colegiul ține să precizeze că la data de 30.11.2023 agentul constatator a remis în conformitate cu art.395 alin.(1) pct.1 lit.c) din Codul contravențional, cauza contravențională, pornită în privința cet. ZORCOV Maxim, spre examinare conform competenței în instanța de judecată în vederea examinării cauzei contravenționale și aplicarea sancțiunii contravenționale, totodată solicitând aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model ,,***** a/f. *****cu n/î ***** și confiscarea acestuia.

Analizând demersul înaintat Colegiul îl apreciază ca fiind irelevant și lipsit de suport probatoriu, or aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport și sechestrarea acestuia trebuie să urmărească un *„scop legitim”* conform *„interesului general”*, ci și să păstreze *un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit prin orice măsură aplicată de stat*, inclusiv măsurile destinate să reglementeze folosința bunurilor unui individ. Tocmai acest lucru este exprimat de noțiunea de *„just echilibru”* ce trebuie păstrat între cerințele interesului general al comunității și imperativele de apărare a drepturilor fundamentale ale omului.

Astfel Colegiul reține că potrivit prevederilor art. 439/3.Cod contravențional (1) Punerea sub sechestru este o măsură procesuală de constrângere care poate fi aplicată de către judecătorul de instrucție sau de către instanța de judecată, la solicitarea agentului constatator a organului abilitat cu dreptul de examinare și/sau soluționare a contravenției respective sau a procurorului, pentru a asigura eventuala confiscare specială, precum şi pentru a garanta executarea sancțiunii amenzii, conform art. 203–210 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător. (2) Punerea sub sechestru a bunurilor pentru a asigura eventuala confiscare specială şi pentru a garanta executarea sancțiunii amenzii poate fi aplicată asupra bunurilor persoanei în privința căreia s-a pornit proces contravențional. Punerea sub sechestru, pentru a asigura eventuala confiscare specială, poate fi aplicată şi asupra bunurilor altor persoane care le-au acceptat, știind despre dobândirea ilegală a acestora. (3) Dacă bunurile ce urmează a fi sechestrate pentru repararea prejudiciului cauzat sau pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sunt folosite sau constituie parte a procesului tehnologic de producție şi sechestrarea lor ar determina în mod inevitabil stoparea activității economice, se iau măsuri asigurătorii pentru sechestrarea contravalorii acestora.

Iar potrivit prevederilor art. 439/7 Cod contravențional (1) Confiscarea specială constă în trecerea forțată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sunt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei contravenții; b) rezultate din săvârșirea contravenției, precum şi orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei contravenții sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deținute contrar regimului stabilit de legislație şi depistate pe parcursul desfășurării procesului contravențional; e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din contravenții sau din veniturile generate de aceste bunuri. (3) Confiscarea specială se aplică de către instanța de judecată la demersul agentului constatator. (4) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 79 alin. (3), art. 287 confiscarea specială se aplică de către reprezentantul Serviciului Vamal abilitat să examineze cauza contravențională. (5) Până la pronunțarea hotărârii cu privire la confiscarea specială, agentul constatator dispune restituirea către proprietar sau către posesorul legal al bunurilor ușor alterabile, în acest caz confiscându-se contravaloarea lor. (6) Dacă bunurile rezultate din săvârșirea contravenției şi veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din săvârșirea contravenției şi a veniturilor de la aceste bunuri. (7) Dacă bunurile indicate la alin. (2) lit. a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă. (8) Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorul este eliberat de răspundere contravențională. (9) Confiscarea specială nu se aplică în cazul contravențiilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.

Respectiv analizând circumstanțele speței Colegiul consideră că punerea sub sechestru a mijlocului de transport de model ,,***** a/f. *****cu n/î ***** și confiscarea acestuia nu este rațională și proporțională, or măsura confiscării trebuie să fie legală și conformă "interesului general", precum și dacă există un raport rezonabil de proporționalitate între măsurile luate și scopul urmărit (Džinić vs. Croația, nr. 38359/13, §§ 61 și 62, 17 mai 2016).

Art. 1 al Protocolului Adițional al CEDO, prevede că orice persoană fizică sau juridică are dreptul de a-i fi protejate bunurile sale. Nimeni nu poate fi privat de proprietate decât pentru cauza de utilitate publică în condițiile prevăzute de lege și de tratatele internaționale în vigoare. În accepțiunea Curții de la Strasbourg, textul articolului citat cuprinde în fapt 3 norme: 1. Enunță principiul respectării dreptului de proprietate; 2. Vizează și ipoteza privării dreptului de proprietate căreia ii impune însă anumite condiții, 3. Recunoaște statelor contractante de a consacra legislativ utilizarea bunurilor de către proprietar în acord cu interesul general. Conform jurisprudenței CEDO, aceasta a acceptat că ingerința statului în exercitarea dreptului de proprietate al particularilor, poate fi admisă prin prisma unui ordin de interes general, numai dacă se asigură un just echilibru între exigențele interesului general al comunității și imperativul respectării drepturilor individului. În special, trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat de orice măsură care privează o persoană.

Instanța de recurs notează că în mod tradițional, confiscarea reprezintă o formă de restrângere a dreptului la proprietate, deoarece persoana este deposedată de o parte din bunurile sale. Ca şi oricare altă ingerință ce poate fi adusă drepturilor fundamentale şi pentru a nu încălca legea, instituția confiscării urmează a fi circumscrisă unor condiții strict stabilite de art. 54 din Constituție şi celor conturate de CtEDO în jurisprudența sa. *In concreto,* confiscarea trebuie să fie prevăzută de o lege accesibilă, previzibilă şi clară. Totodată, această măsură trebuie să urmărească un scop legitim şi să fie proporțională cu scopul urmărit. Specific oricărei alte ingerințe care poate fi adusă drepturilor fundamentale, măsura confiscării urmează a se creiona unor condiții strict stabilite de lege, în particular – celor instituite de art. 54 din Constituție şi celor conturate de CtEDO în jurisprudența sa.

Prin urmare Colegiul reține că confiscarea trebuie să fie prevăzute de lege, fără echivoc, această condiție care impune restrângerii unui drept fundamental este cerința legalității, care reclamă în mod axiomatic faptul că orice măsură restrictivă trebuie să fie, întâi de toate, prevăzută de lege. Cu prisosință, legea trebuie să fie accesibilă, previzibilă şi clară, în lumina jurisprudenței Forului de la Strasbourg. Sub aspectul legalității, Colegiul accentuează că instituția confiscării, *ab initio*, este pomenită în legea supremă a statului nostru, care, în art. 46 alin.(3) şi (4), prevede că: „Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă. Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii".

Confiscarea specială constă în trecerea, forțată şi gratuită, în proprietatea statului a bunurilor (inclusiv a valorilor valutare) utilizate la săvârşirea contravențiilor sau rezultate din contravenții. O altă exigență este ca confiscarea să fie proporțională cu situația care a

determinat-o. Proporționalitatea măsurii implică existența unui just echilibru între interesele aflate în conflict: cel public şi cel privat, iar linia de echilibru presupune preocuparea ca nici unul dintre interesele implicate în speță să nu beneficieze de o protecție absolută, prin negarea generală a protecției celuilalt. În alţi termeni, restrângerea trebuie stabilită şi aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută şi în limitele strict necesare, în funcție de situația care o justifică.

Astfel, Colegiul penal consideră că există suficiente temeiuri de fapt și de drept întru respingerea demersului agentului constatator referitoare la confiscarea mijlocului de transport, având în vedere că nu este proporțional confiscarea bunului mobil solicitat în raport cu contravenția comisă și urmările prejudiciabile, în vederea respectării principiului securității raporturilor juridice. Or Colegiul examinând minuțios cerința agentului constatator privind aplicarea confiscării în speță, prin prisma justului echilibru între gravitatea faptei săvârșite de către ZORCOV Maxim, personalitatea contravenientului, sancțiunea aplicată şi ingerința asupra proprietății persoanei culpabile, consideră că aceasta nu este proporțională, or nu este admisibil exproprierea arbitrară a persoanei.

Mai mult Colegiul ține să precizeze faptul că confiscarea specială, reprezintă o măsură de siguranță prevăzuta la ar. 439/4 Cod contravențional, totodată ca măsură de siguranță se reține și suspendarea dreptului de a conduce vehicule/ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor, respectiv având în vedere faptul că ZORCOV Maxim a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) Cod contravențional instanța de judecată deja i-a aplicat o măsura de siguranță și anume ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor prin Încheierea din 01.12.2022, prin urmare nu este necesar și proporțional aplicarea și a altor măsuri de siguranță în speță, având în vedere că scopul procesului contravențional poate fi atins prin această măsură aleasă de instanță.

18. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l). Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma

contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri. Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către apărare în interesele contravenientului în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele. Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Igor GHEORGHIȚA în interesele persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional ZORCOV Maxim, și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-3805/2023 din 31 ianuarie 2024 fără modificări.

19. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), art.474 Cod contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Igor GHEORGHIȚA în interesele persoanei în privința căreia a fost pornită cauza contravențională ZORCOV Maxim, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-3805/2023 din 31 ianuarie 2024, în cauza contravențională intentată prin Procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 115762 din 27.11.2023 în privința lui **ZORCOV Maxim** în temeiul art. 233 alin.(1) Cod contravențional, și se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Oxana ROBU**

Judecătorii **Vitalie BUDECI**

Vladislav SCHIBIN